

BORŠOVSKÝ **ZPRAVODAJ**

12 / 2020

Kameny zmizelých
Tři nová hřiště lákají děti i dospělé
Notýskář

Slovo starosty

A je to tady zase, starý rok 2020, kdy jsme si připomněli řadu výročí (třeba 45 let od uvedení Spielbergových Čelistí do kin – v roce 1975 jsem je viděl v letním kině v Háječku, a bál jsem se vlézt i do rybníka), končí a klademe si věčné otázky – Jaký bude ten nový rok? Prý bude větší zima, protože slepice se opeřují, cibule má více slupek, duby shodily hodně žaludů..., ale podobné zprávy slýcháváme a čteme každý rok, a v roce 2021 budou před námi jistě zcela nové výzvy.

Často a rád si všímám různých podivností, takového toho vychýleného kyvadla. V říjnu mne překvapili studenti Univerzity Karlovy peticí, podepsalo se pod ni stovky studentů, ve které se dožadují zrušení kolonky v dotaznících týkající se pohlaví, nepřejí si oslovovat ONA nebo ON. Přeci si mohou svobodně vybrat a oprávněně očekávají, že společnost proto musí mít pochopení.

O nepříjemném pošlapávání lidských práv jsme se dozvěděli z oklahomské věznice v USA. Vězni si stěžují na krutost dozorců, kteří jim stále dokola pouštějí dětské písničky. Snad to nová Bidenova administrativa bude chápat a napravit.

Ve světě jsou přeci již mnohem dále. Třeba argentinský prezident nařídil, že ve státních institucích včetně armády a policie musí být zaměstnáno 1% z minority LGBTQ. Zkratka LGBT (lesby, gayové, bisexuálové, transsexuálové) již pro nás nějaký ten pátek není tajemná, ale svět jde neustále kupředu a přibýlo nám písmenko Q. Je odvozeno z anglického slůvka QUEER znamenající třeba zmravit, nesvůj, podivný ... Tímto písmenkem se označují lidé, kteří se necítí ani ženou ani mužem. Jsou to jen bytosti, biohmota. Osoba a rod pro ně není podstatná cítí se být fluidně flexibilní, nebo také binární, arodoví-agenderoví lidé. Víím, je to složité, ale doba žádá, abychom proto měli pochopení, protože jak říkají staří komunisté – Kdo chvíli stál, už stojí opodál! Pro lepší představu taková binární bytost je člověk, který se ráno cítí jako žena, v poledne je muž a večer třeba hermafrodit a my si musíme pamatovat, že proto musíme mít pochopení. Jedna moje známá pracující v bance na měníci se svět reaguje slovy: Jsem ráda, že už jsem stará 😞 U nás v Čechách máme takové ty naše malé starosti. V Horní Plané při nahánce z křoví vyběhnul jelen a postaršímu myslivci z ramene sejmul kulovnici hornet a zmizel s ním v poleší. Baron Prášil by si oddychnul, zbraň za 20 tis. Kč nebyla nabita a byla bez zásobníku.

Zbožňuji okamžiky, kdy se nám nechtěně podaří něco, co bylo myšleno jinak, a stalo se velkým, překračujícím naše hranice. Mám rád příběh z Vysočiny, z cisterciáckého kláštera ze Žďáru nad Sázavou. Na začátku 18. století se chtěl opat Václav Vejmluva připravit na očekávanou morovou epidemii (udělal řadu drobných opatření a za příkladnou přípravu proti hrozící morové nákaze byl odměněn titulem císařského rady), a tak v roce 1709 nechal od architekta a stavitele Jana Blažeje Santiniho-Aichla postavit morový hřbitov původně trojúhelníkového půdorysu, kterému nyní vévodí Thenyho socha Anděl Posledního soudu. Morová rána se Žďáru vyhnula, ale díky této stavbě dostal Santini další stavební zakázky. Vlastně přestavěl celý klášter, což korunoval dnešní památkou UNESCO, úžasným poutním kostelem na Zelené hoře. Jaký vlastně ten nový rok 2021 bude? Snad nebude tak zle, možná se budeme muset občas podívat mezi nohy a štipnout se do tváře, abychom pochopili, možná si pořídíme ručně vyrobený notýsek (o notýskáři se píše na jiném místě) a začneme si psát deník, prý je to skvělá psychoterapie, takový duševní striptýz, možná se začneme otužovat u nás ve Vltavě. Všimli jste si? Otužuje se čím dále více našich spoluobčanů. Možná si připomenete recept na životní štěstí od Larryho Page, spolumajitele Google: Úspěšný člověk ráno vstane a večer jde spát, přičemž mezitím dělá to, co ho baví. Krásný nový rok 2021.

Mgr. Jan Zeman

Váš starosta obce

Slovo místostarostky

Tak trochu jiné Vánoce? Už se zase těšíme na Jéžiška, copak nám asi nadělí? Nesem vám noviny. Jingle bells. Přesně tohle a mnoho dalších sloganů, melodií každoročně někdy lechtá, jindy obtěžuje naše uši. A to už od brzkého podzimu.-(Letos je to zatím trochu jiné. Ne tak hlasité? Ne tak prvoplánové? Asi.

Slovo advent jsme si kdysi vypůjčili z latiny, znamená začátek liturgického roku, období čtyř neděl před 25. prosincem. Je to doba příprav na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti. Na nějakou dobu jsme na něj sice zapomněli, nahradili ho jolkou a „děduškou marozem“ se širokým úsměvem. Dnes jsme se mohli ke svícnu se čtyřmi svíčkami, u kterého se každou neděli večer schází rodina, a její členové je postupně zapalují, vrátit. A symbolika svíček? První znamená naději, druhá mír, třetí přátelství a čtvrtá lásku. Původně měly svíčky i odlišnou barvu, dnes jsou všechny většinou červené nebo fialové.

Nikde jsem nečetla, že by tyto dny byly spojeny s hektickým nakupováním, s utrácením mnoha peněz za dárky, s obžerstvím. Možná už bylo lidstvo hodně rozmazlené a potřebovalo zjistit, že když si přejeme především zdraví, tak to není bohupustá fráze, ale alfa a omega našeho života. Teď máme čas zamyslet se nad svými prioritami, zpomalit, uvědomit si, co je pro nás důležité. Kdybych si půjčila slova z již zmíněné písničky Už se zase těšíme... Těším se na vůni upečeného cukroví...

Těším se na zdobené stromečku a jeho rozsvícení, nemusí být největší a nazdobený drahými ozdobami, ale musí přinést radost, klid a pocit sounáležitosti.

Těším se na setkání s nejbližšími. Nejsme příliš početná rodina, ale držíme při sobě, máme se rádi a Vánoce patří k době, kdy si to nejvíc uvědomujeme.

Těším se na přemáhání svých synů, kteří ryby moc nemusí, ale protože vědí, že k Vánocům patří, snědí alespoň polévku, aby dodrželi tradici a mně udělali radost.

Těším se na klid po rozbalení dárků, na tichou vzpomínku těm, kteří jsou s námi, i když ne fyzicky přítomní, zapálím jim svíčku a samozřejmě prostřu symbolicky i pro ně.

Těším se na koledy, pohádky, lenošení, tichou radost z toho, že mám kolem sebe své blízké.

Těším se na to, že i vy prožijete Vánoce tak, jak jste zvyklí, i když budou asi trochu jiné, ale to neznamena horší. Přeji vám všem hodně zdraví, vnitřní síly, vánoční pohody a radosti z toho, že jste potěšili své nejbližší. Věřím, že rok 2021 k nám bude vlídnější.

Mgr. Romana Rýcová
místostarostka obce

Plán obnovy venkova do roku 2027

V souvislosti s novým programovým obdobím EU na léta 2021 – 2027, kde je pro Českou republiku navržena alokace ve výši 20 miliard EUR přijalo naše obecní zastupitelstvo strategický dokument Program obnovy venkova (POV) Boršov nad Vltavou 20(20)21 – 2027, což je strategický dokument obce umožňující žádat o finanční prostředky na projekty v příslušném dotačním titulu, bez POV, strategického plánu, nelze žádat o dotace. S předstihem si musíme připravovat „projekty do šuplíku“. Plánovat na sedm let dopředu je docela obtížné je to takové dívání se za kopec, ale POV na roky 2014 – 2019 se nám podařilo naplnit, dokonce udělat i mnohem více, za což jsme byli patřičně oceňováni v rámci kraje i republiky.

POV na toto nové a dlouhé programové období si můžete prohlédnout na nových webo-

vých stránkách obce www.borsovnvlt.cz.

Na co jsme se v novém POV soustředili? Především na rozšíření a modernizaci komunální infrastruktury – silnice, chodníky, vodovod a kanalizace. Chceme posílit chybějící bytový fond, dostavět školní zařízení. Naší třešničkou na dortu je především řeka a její okolí, čemuž chceme věnovat mnohem více pozornosti než dosud – volnočasové aktivity, stezky, opečovaná krajina...

Stále musíme pamatovat, že o vybudované se musíme starat. Stále platí, co říkali odcházející přednostové rodin (krásný archaický výraz) svým následníkům: Majetek je především povinnost, majetek zavazuje ... Povinností potomků je pečovat o svěřené a předat více než bylo dáno.

Mgr. Jan Zeman, starosta obce

Co nás čeká?

Rok 2021 bude jistě rokem s mnoha zvláštnostmi. Asi nám budou doznívat opatření týkající se celosvětové pandemie a na nějaký čas si lidstvo opět bude uvědomovat svoji zranitelnost. Asi i do české kotliny dolehnou dozvuky nového objevu hyperkorektních aktivistů adorující minority LGBTQ (lesby, gayové, bisexuálové, transsexuálové a queer), genderové výstřelky, imigrační problematika a hnutí BLM (na životě černých záležití). V roce 2020 pod taktovkou covid-19 všichni slíbili všem všechno, z čehož lze usuzovat, že se asi budou muset přitisknout nějaké koruny a eura, ale to už na tomto světě bylo mockrát. Málokdo si uvědomuje, že poprvé v historii nikomu v severní civilizaci nehrozí smrt hladem, některé především severské země experimentují s paušální výplatou občanům, kteří nepracují ..., zajímavé, jakási podpora udržitelného života?

Za této situace jsme sestavili rozpočet na rok 2021: Příjmy 28,750 mil., výdaje 27,364 mil. Kč. V rozpočtu se nekalkuluje s případnými dotacemi, o které se i v novém roce budeme ucházet (v roce 2019 celková výše dotací činila 6,2 mil. Kč). Covidový rok 2020 jsme začínali s celkovou výší úvěrů 10,8 mil. Kč a zakončíme

ho úvěrovým zatížením ve výši 6,8 mil. Kč (rok 2011 jsme začínali s úvěry v součtu 36 mil. Kč, přičemž jsme úvěry dokázali splácet, výrazně minimalizovat a mnoho zde za deset let změnit, investovat).

V letech 2021 a 2022 naše životy ovlivní výstavba Jižní tangenty (spojnice mezi dálnicí D3 a silnicí E55, zároveň součást obchvatu okolo krajského města). Zahájení stavby se zpozdilo o pár měsíců. Pro nás, pro občany obce je důležité, že jsme se s investorem dohodli na využití naší silnice Honskondlovky (spojovací silnice mezi ulicí Poříčská a tř. 5.května) jako hlavní zásobovací trasy pro stavbu. Díky tomu nebudou tisíce nákladních aut a stavebních mechanismů projíždět po Poříčské ulici a okolo naší místní části pod Včelnou. S investorem jsme se dohodli na následující rekonstrukci Honskondlovky včetně mostu přes E55 po dokončení výstavby Jižní tangenty. Území mezi Jižní tangentou a pravým břehem Vltavy (cca 7 ha) chceme revitalizovat na volnočasový lesopark s pobytovou loukou, pěšinkami, lavičkami a písčnou pláží na pravém břehu nadjezí. Tento prostor bude přístupný okolo retenční nádrže, propustkem pod Jižní tangentou vedoucí k jezu Planá.

Papírová válka okolo Cyklostezky na levém břehu Vltavy (společný projekt naší obce, Homolí a Plané) se již překlápí k vydání územního rozhodnutí, a na podzim 2021 bychom snad mohli jezdit 😊.

Poslední chybějící chodník v obci mezi rozšířeným viaduktem okolo sokolovny a bytovým domem vedoucím k našemu vlakovému nádraží již má nařízený termín projednávání před vydáním stavebního povolení podobně jako rekonstrukce Staré školy na bezbariérový bytový dům s 9 bytovými jednotkami. V obou případech se budeme s těmito projekty ucházet o patřičné dotační tituly, které by v době neuvěřitelného rozdávání a na druhé straně snaze o osekání komunálních rozpočtů, měly zůstat zachovány, naopak by měly být posilovány.

Nad točnou MHD v ulici Pod Skálou jsme se rozhodli koupit bytový dům, když jedním z motivů koupě bylo předejití hrozbě, že dům koupí nějaký podnikatel, následně ho přemění na tzv. zajímavý investiční dům s desítkami přežívajících lidí na dávkách ... Na tomto místě chceme v budoucnu postavit obecní byty, a tak posílit nedostatečný obecní bytový fond. V roce 2021 bude připravena projektová dokumentace na nástavbu základní školy – škola tak bude mít připraveno deset kmenových tříd, učebnu jazykovou a výpočetní techniky, dvě třídy pro školní družinu, odpovídající sborovnu, kabinety a šatny. Součástí nástavby bude i výměna stávající střešní krytiny.

V současné době dokončujeme projekt prodlužující kanalizaci v ulici Pod Skálou k našim bytovým jednotkám na konci obce, společně s Čevakem připravujeme administrativní kroky vedoucí k legalizaci kanalizací v Jamném a Zahorčicích s následnou dostavbou chybějících domácích ČOV.

Vodné a stočné pro rok 2021 je stanoveno na 77,132 Kč/m³ včetně DPH. Občan v průměru spotřebuje za rok 36 m³ vody. V případě vodovodu se nám podařilo vyjednat s Jihočeským krajem nové zatrubnění vodovodu při výměně mostní konstrukce přes E55 mezi naší obcí a Včelnou, k čemuž by mělo dojít po dokončení Jižní tangenty, a teprve potom by byla opravena hlavní komunikace vedoucí obcí – ulice Poříčská a Šumavská, před touto rekonstrukcí budeme měnit staré vodovodní potrubí z litiny, na což máme vydané stavební povolení. Štěstí bývá na straně připravených.

V roce 2021 snad již konečně dojde k finalizaci nového územního plánu. Stojíme těsně před branami, před veřejným projednáváním, což nám znemožňují stávající pandemická opatření.

Máme toho před sebou docela dost, ale postupujeme krok za krokem, pracujeme na zlepšování kvality života v obci a občas se nám podaří udělat něco nebo napomoci něčemu, nad čím již mnozí zlámali hůl.

Mgr. Jan Zeman
starosta obce

Vítání prázdnin 26. 6. 2020

Stejně jako loni i letos jsme pro školáky, rodiče, prarodiče i všechny ostatní, kteří mají zkrátka rádi léto, připravili 26. června tradiční Vítání prázdnin ve Farské zahradě.

Ačkoli bylo druhé pololetí školního roku 2019/2020 poznamenáno pandemií a školáci byli tak trochu „na prázdninách“ již od března, přesto se všichni na ty opravdové prázdniny a letní zážitky těšili. Přišla je přivítat spousta lidí, všichni se bavili a byli potěšeni, že se opět vidí se svými sousedy, přáteli a spolužáky.

Od brzkého odpoledne se nad Farskou zahradou nesla vůně pečeného prasátka a kdo za-

váhal, mohl jen zalitovat, protože se po něm doslova zaprášilo. Tatínkové si přišli na své u stánku s dobrým pivem, děti zas neodolaly pikadorům, nechyběla příjemná muzika a spousta soutěží a zábavy, které zkrátka k prázdninám neodmyslitelně patří.

O večerní veselí se již tradičně postaral oblíbený DJ Arnošt a my jsme moc rádi, že jsme mohli i v tomto podivném roce, který přinesl spoustu nepříjemností, uspořádat krásné odpoledne, kdy se na chvíli na to špatné zapomnělo a každý si užíval tu správnou a zaslouženou letní pohodu.

Boršováci

Za 12 měsíců tři nová hřiště

Za posledních 12 měsíců se můžeme pochlubit třemi novými hřišti. V listopadu 2019 se dokončilo hřiště u školy. Naše ZŠ nikdy neměla své vlastní školní hřiště, a tak po dohodě s firmou Europasta, od které jsme získali pozemek na dostavbu ZŠ, jsme si mohli dovolit postavit multifunkční školní hřiště s umělým povrchem a pobytovou loukou, když se nám jako bonus podařilo získat na tuto výstavbu dotaci.

Naši ZŠ aktuálně navštěvuje 170 žáků 1. stupně a potřeba vlastního hřiště, kde by si děti mohly „upustit páru“ byla více než naléhavá. Hřiště se dostavělo, ale pár měsíců zůstalo díky koronaviru panenské. Nyní už plně slouží potřebám školy a družině. Pro rok 2021 připravujeme podmínky na pronájem tohoto hřiště v době mimo čas určený pro školu a družinu.

Do výstavby dalšího multifunkčního hřiště se obec pustila v polovině tohoto roku. Na výstavbu tohoto hřiště jsme využili dotaci, kterou jsme vyhráli díky ocenění Oranžová stuha v rámci soutěže Vesnice roku 2019, dohromady 1 mil. Kč. Po více jak 150 letech obnovujeme původní střed obce, jehož součástí bývávala Farská zahrada. Vedle nového

multifunkčního hřiště s venkovními posilovacími stroji, hřiště pro všechny věkové kategorie, zde máme fotbalové hřiště s luxusním trávníkem a novými šatnami, Farskou zahradu s pobytovým trávníkem, dubovou alej, prostor pro naše trhy, dětské hřiště. V roce 2021 přibudou nové montované buňky sloužící pro výměnu použitých sportovních potřeb – systém re-use (proč nepoužívané věci hned vyhazovat, když mohou posloužit druhým).

Do třetice všeho dobrého, a tak v září tohoto roku začala výstavba třetího hřiště v místní

části, v obci Zahorčice u hasičské zbrojnice. Zde bylo staré hřiště, ale bez potřebného sociálního zázemí. Na mnohých setkáních s místními hlavně při zkouškách originálních divadelních her jsme si vše vyříkali, následně zadali projekt, zažádali o dotaci a uspěli – skoro jako podle starověkého Caesarova rčení: Veni, vidi, vici – přišel, viděl, zvítězil. Staré hřiště se zrevitalizovalo a k hasičské zbrojnici se postavily bezbariérové záchodky pro ženy a muže, sprchy. Zahorčické hřiště bývává takřka celý

rok vytížené místními volejbalisty a nohejbalisty i sportovci z okolních obcí, což je moc dobře, záruka dalšího rozvoje spolkového života v této malebné vesničce.

Koronavirové bezčasy jsme využili ve jménu hesla: Ve zdravém těle, zdravý duch! V každém případě v této činnosti budeme pokračovat, protože štěstí přeje připraveným a zároveň se ukazuje, jak prospěšný je při budování obce postup – krok za krokem.

Mgr. Jan Zeman, starosta obce

Školní rok 2020/2021 nezačal dobře. Přesto dnes nechci psát o obtížích, potížích a jiných tížích, se kterými se školy včetně té naší od začátku nového školního roku potýkají. Špatných zpráv bylo dost, teď jsou na řadě ty dobré. Protože každé těžké období přinese i něco dobrého a nového. Co přineslo nám? Projevilo se v něm, jak kvalitní a provázaný je kolektiv zaměstnanců školy, a to nejen těch pedagogických. Již na jaře jsme začali učit on-line velmi brzy po uzavření škol. Na podzim pro nás už byla on-line výuka samozřejmostí. Paní učitelky jednak dávaly na web školy velmi dobře zpracované výukové plány a to včetně vlastních výukových videí (do kterých se zapojil i kocour paní ředitelky), ale také již od 1.ročníku učily on-line. A musím říct, že tuto formu výuky zvládali skvěle i žáci 1.tříd. Učili jsme pomocí aplikací whatsapp, skype a zoom a připravujeme i výuku pomocí teams (v té nám zatím covid úspěšně brání). Paní učitelky rozdělily děti do skupin a učily on-line každý den. Do distanční výuky se zapojily i vychovatelky školní družiny a paní asistentky. Připravovaly různé hry a zábavné tvoření, které umísťovaly na web školy. Škola také praktikovala individuální hodiny pro žáky, kteří byli doma na distanční výuce. Sa-

mozřejmostí byly i pravidelné on-line porady učitelského sboru, kde učitelky, asistentky a vychovatelky sdílely zkušenosti z distanční výuky a pod vedením ředitelky školy koordinovaly svou práci.

Při jarním uzavření škol žáci, jejich rodiče, paní učitelky a paní asistentky napsali a ilustrovali knihu Sedmý skřítek aneb Knížka na střídačku. Kniha vyšla na začátku prosince a bude jistě motivací i pro naše nové žáky do příštích let.

A co je ještě na naší škole nového? Náš „dvorní sprejer“ Jakub Štark vytvořil v jazykové učebně a jídelně další výzdobu. Do jazykové učebny přibyl obrázek tematicky zaměřený k výuce angličtiny a jídelna se proměnila v pizzerii La Scuola Borsola. Jídelna tak získala nejen vtipnou podobu, ale došlo k zútulnění a optickému prohloubení prostoru.

A co nás do budoucna čeká? Nelehká životní období se snáze překonávají, pokud má člověk možnost odreagovat se, pokud má například nějaké hobby. I naše paní učitelky a asistentky mají své koníčky. Mezi ně patří i různá výtvarná a kreativní činnost - například textilní tvorba, malování nebo focení. Vymysleli jsme, že až situace dovolí, uspořádáme několik workshopů, na kterých představíme svou tvorbu a vytvoří-

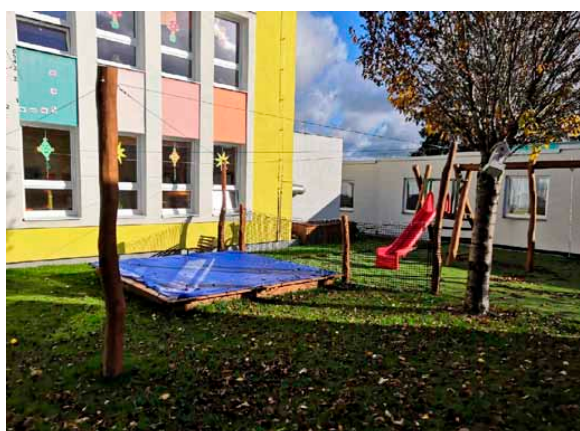
me s dětmi podobná dílka. V plánu máme prozatím šití patchworku, kurz „foodfoto“ nebo výrobu textilních a plstěných šperků.

Doufáme, že zkušenosti z covidového obdo-

bí se pozitivně promítnou do naší další práce a děkujeme všem rodičům, kteří s námi tuto nelehkou dobu statečně překonávali.

Mgr. Eva Hnudová, ředitelka školy

Mateřská škola

V měsíci září začal nový školní rok 2020/2021 a naše mateřská škola otevřela brány pro 44 nových kamarádů, kteří se rozmístili především do tříd Sluníček a Kytíček- tříd nejmladších dětí. Kapacita mateřské školy je plně obsazena. V letošním roce bylo hodně zájemců o zápis, celkem jich přišlo 54, vyhovět jsme mohli pouze 44. Tento zájem nás velice těší. Za to patří velký dík našim zaměstnancům jak pedagogickým tak nepedagogickým, kteří s láskou o naši MŠ pečují.

Děti se navrátily do školky po prázdninovém odpočinku v plné síle. MŠ o prázdninách nezahálela. Díky sponzorskému daru od firmy Staviva Barvy byl dokončen celý interaktivní chodník, který zabaví nejen naše malé děti, ale někdy i dospělé. Tento chodník byl překvapením i na našem odloučeném pracovišti MŠ Vrábče, kde získal také velký obdiv a uplatnění nejen u malých dětí. Na zahradě u třídy Sovíček byla dokončena dopadová zóna pro klouzačku formou ochranné sítě a s ní vzniklo i celkové zastínění pískoviště. Díky našemu zřizovateli, který požádal o dotaci Krajského

úřadu, byla zateplena spojovací chodba mezi jednotlivými třídami. Chodba je čistě vymalovaná a čeká ji dekorační malování od malířky, která svými malbami zdobí zdi celé naší školky.

Všichni jsme se s chutí v září pustili do nového školního roku, avšak ten nám opět narušila opatření v souvislosti s Covid 19. Naše MŠ se díky ochotnému přístupu rodičů udržela v chodu pro děti rodičů, kteří docházeli do zaměstnání. Nyní se pomalu začínáme vracet k normálnímu chodu všech tříd a budeme doufat, že už to takto vydrží až do konce školního roku. Rádi bychom se navrátili k tradicím, které naše MŠ pořádala.

Přejme si tedy, aby naši obcí mohl projít za doprovodu veselé harmoniky průvod plný masek při Masopustu, a my se všichni mohli zase povесelit na školním jarmarku.

Ráda bych touto cestou poděkovala nejen všem zaměstnancům, kteří zvládli složité podzimní období, ale také rodičům, kteří nám svým postojem vyšli vstříc.

Monika Štiková, ředitelka MŠ

Cyklovýlet

Na neděli 20. září byl spolkem Boršováci naplánovaný cyklovýlet. Více než 20 nadšenců pro kola od nejútlejšího až po střední věk, vyrazilo v 9h ráno za slunného počasí z Boršovské návsi směrem do Březí. Trasa byla naplánovaná s ohledem na věkově rozmanitou skupinu jako lehčí až středně těžká, kdy v kopcích byli připraveni pomoci rodiče nebo ti zkušenější. Po pravém břehu řeky se jelo kolem Zátkových těstovin, pak směrem na Hvízdalku a Opalice. Cesta je od Březí téměř bez aut a vede přes louky s pasoucím se dobytkem a koňskými stády. Sluncem zalitá krajina se zbarvenými listy stromů, pohled na běžící koně po rozsáhlé planině i radost ze zdravého pohybu dodá každému energii a pohladí po duši. Tempo jízdy bylo s ohledem na malé cyklisty volné a při větších odstupech byly domluvené zastávky, aby se skupina opět dala dohromady. Přes Rančice, Opalice, Radostice a Záluží byl cíl naplánován u vyhlášené restaurace a pekárny placek ve vesničce Štětkře.

Zasloužené občerstvení s posezením na sluníčku a placky na sladko i na slano (v podobě tortil plněných masem a zeleninou) udělalo každému dobře. Poté, dostali dětské cyklisty možnost křídami namalovat obrázky na zem. Kdo byl hotov, mohl se zapojit do dobrodružné hry o hledání pokladu. Hledání pomocí hesel a ukrytých čísel děti doslova nadchlo a sladký poklad, který po důkladném pátrání děti objevily, samozřejmě všechny potěšil. Při zpáteční cestě do Boršova kolem Občerstvení Hvízdalka, se vzhledem k časové rezervě naskytla neplánovaně možnost ještě jedné zastávky, a tak si děti užily ještě i dětského hřiště. Po 15h a najetých 20-ti km, byl cyklovýlet oficiálně ukončen. Kdo nespěchal domů, zakončil krásný den v Boršově nad Vltavou U Marešů na výtečné pizze. Spolku Boršováci patří velké poděkování za skvělý nápad i bezvadnou organizaci.

Za všechny **Petra Zíková**, účastnice výletu

Kameny zmizelých v Boršově

Ve čtvrtek 8. října se Boršov nad Vltavou stal v jižních Čechách již pátým místem po Českých Budějovicích, Třeboni, Chlumu u Třeboně a Českém Krumlově, kde se do dlažby položily kameny zmizelých.

Zdejší kameny zmizelých připomínají majitele velkostatku a záměčku Elišku a Maxmiliána Pollakovy s dcerou Hedvikou, kteří byli v roce 1942 s židovským transportem deportováni do Terezína a v tom samém roce zavražděni v polském Lublinu.

Obřadu pokládání kamenů zmizelých se zúčastnila paní Blažena Slavíková, příbuzná zavražděných, pan Jan Ciglbauer, zastupující Paměť národa, a Monika Waldová a Petr Lexa, autoři knihy o záměčku v Poříčí. Zároveň byl zde zahájen již čtvrtý ročník boršovské univerzity 3. věku – venku krátkou informací o symbolice kamenů zmizelých a holokaustu a rozděláním domácích úkolů.

Kameny zmizelých jsou ve světě známy pod názvem „stolpersteine“, tedy kameny, o které je třeba klopýtnout. Poprvé byly položeny v Kolíně nad Rýnem v roce 1992 podle projektu umělce Guntera Demniga. V Čechách se první kameny objevily v roce 2008. Kámen zmizelých upozorňuje na pobyt lidí na daném místě, jejichž život byl násilně ukončen v době německého nacistického režimu.

Betonová kostka o rozměrech 10 x 10 x 10 cm nese na sobě mosaznou destičku se základními informacemi o zlikvidovaném sousedovi. Nápis na destičce nutí procházejícího k zastavení a sehnutí, čímž pozorovatel vzdává úctu k životu násilně ukončenému.

Do této doby bylo na celém světě položeno sto tisíc kamenů zmizelých.

Mgr. Jan Zeman
starosta obce

Betlémské světlo Pokoj ve mně – pokoj s tebou

Vážení sousedé,
i k nám do Boršova se už každoročně dostává Betlémské světlo. Doposud stáli naši pomocníci ve stánku před kostelem u prodeje ryb a kromě světýlka rozdávali i sousedské vánoční přání. Tento rok bude Betlémské světlo svítit u jeslíček v našem kostele. Srdečně vás proto

zveme, abyste udělali pár kroků navíc a přišli si pro něj.

Přeji vám, ať se tento betlémský plamínek dotkne našich srdcí a přemění naše domovy v místa pokoje.

Krásné svátky přeje
Jana Zassiedko

Zveme vás na vánoční bohoslužby
v boršovském kostele sv. Jakuba staršího:

Čt	24. 12.	Štědrý den	21:00
Pá	25. 12.	Slavnost Narození Páně	8:00
So	26. 12.	Svátek Sv. Štěpána	8:00
Ne	27. 12.	Svátek Svaté rodiny Žehnání manželům s obnovou manž. slibů.	8:00
Po	28. 12.	Svátek svatých Mláďátek	–
Út	29. 12.		17:30

St	30. 12.	–
Čt	31. 12.	Památka sv. papeže Silvestra I. S poděkováním a prosbou o Boží pomoc do nového roku. 16:00
Pá	1. 1.	Slavnost Matky Boží, Panny Marie 8:00
Út	5. 1.	Mše z vigilie slavnosti Zjevení Páně 17:30
St	6. 1.	Slavnost Zjevení Páně Tři králové –

O věcech posledních

Psát před Vánoci o hřbitovech, pohřbech se může zdát nepatřičné, ale právě vánoční čas, konec roku v sobě nese tajemství vzpomínání a je hned po Dušičkách obdobím, kdy hřbitovy navštěvujeme nejčastěji, na třetím místě jsou pak Velikonoce.

V České republice máme celkem 5 800 pohřebišť, přičemž v naší obci máme hřbitovy dva. Dolní hřbitov, hřbitov okolo kostela, je hřbitovem historickým, kde se pohřbívá minimálně od roku 1290 (první písemná zmínka o kostelu). Horní hřbitov, na adrese K Pilotovi, je mnohem mladší, byl budován v první polovině 20. stol., kdy vznikaly obavy, že v případě pohřbu do země by mohlo dojít ke kontaminaci podzemních vod okolo dolního hřbitova. V obou případech naše obec vykonává funkci Správce veřejného pohřebiště, horní hřbitov vlastníme, dolní hřbitov máme pronajatý od římsko-katolické církve a od roku 2012 po provedení hydrogeologického průzkumu a novém zaměření hrobových míst se na něm může znovu pohřbívát.

Pohřeb a s ním spojené rituály jsou velice citlivou otázkou od úsvitu lidské civilizace. Naše severní civilizace od samého začátku řeší především pohřeb do země a pohřeb žehem. Z pravěku známe pohřby do země se skrčenými těly zasypávanými květy a barevnými hlinkami – první lidé vyjadřují své emoce. Neolitické zemědělci do navršených mohyl ukládali popel svých předků. Lze říci, že s nástupem křesťanů, katolické církve, okolo roku 1000 byl pohřeb žehem postupně vytlačen pohřbem do země, protože katolíci v pohřbu žehem spatřovali popření existence duše zemřelé osoby, a tak byl přísně zakázán. První křesťanská země povolující spalování byla od roku 1874 Itálie a důvod byl prozaický – nedostatek hrobových míst a hygiena. V Českém království vzniká v roce 1899 Společnost pro spalování mrtvých, od roku 1909 Společnost přátel žehu, ale zájemci o pohřeb žehem museli být spáleni mimo území Rakouska-Uherska. V roce 1919 byl přijat zákon umožňující pohřeb žehem a od té doby jsme se stali kremační velmocí, čemuž jistě napomohl i historický odpor vůči katolické církvi, která pohřeb žehem označovala jako novopohanství. V dnešní době je v Čechách okolo 80% pohřbů žehem, na Mo-

ravě 50%, přičemž procento pohřbů žehem stále roste.

Tento historický exkurz je důležitý pro porozumění problematice našich dvou hřbitovů. Na obou našich hřbitovech pronajímáme hrobová místa v podobě urnového hrobu, jednohrobu a dvojhrobu, přičemž do všech typů hrobů lze ukládat urny. Pronájem hrobového místa je vždy součástí dědického řízení.

Pronájem hrobového místa – urnový hrob je na obou hřbitovech sjednáván na 10 let za souhrnný nájem do 1 100 Kč. Rozdíl v ceně pronájmu urnového hrobu mezi horním a dolním hřbitovem vychází z historického rozdílu velikosti urnového hrobu a činí 26 Kč.

Jednohroby a dvojhroby jsou prioritně určeny pro pohřby do země a doba pronájmu se určuje na základě hydrogeologického posudku, který stanovuje tzv. tlecí dobu. Na dolním hřbitově je doba pronájmu jednohrobu a dvojhrobu 15 let, jednohrob za 1 742 Kč a dvojhrob za 3 483 Kč.

Problém máme s horním hřbitovem, kde se opomnělo na skutečnost, že kdysi se pod Vltavskou ulicí nacházela cihelna a že se v tomto prostoru těžila hlína (Třešňová ulice a Vltavská ulice kopírují lomové schody). Dnes už by na tomto místě hřbitov nikdo nepovolil, protože v hlinité, podmačené půdě se těla nebožtíků rozkládají velice špatně, ale my se musíme s touto situací umět popasovat. Na základě hydrogeologického posudku z roku 2020 je pro horní hřbitov stanovena tlecí doba, tedy pronájem hrobového místa na pohřeb do země na dobu 20 let za splnění následujících podmínek: minimální hloubka výkopu 170 cm, pod rakví bude 20 cm hrubozrnného písku, nevyhovující hlinitá zemina bude zcela vyměněna, nahrazena říčním pískem s 10% mletého vápence, přičemž krycí deska smí zakrývat pouze 50% hrobového místa, aby nebyla přerušována výměna půdního vzduchu, pokud toto není dodrženo, stanovuje se tlecí doba minimálně na 40 let. Výše uvedené situaci odpovídá i cena pronájmu hrobového místa: jednohrob 2 277 Kč/20 let, dvojhrob 4 554 Kč/20 let respektive jednohrob 4 554 Kč/40 let, dvojhrob 9 108 Kč/40 let.

Dodržet a ohlídat výše uvedené podmínky je pro pozůstalé velice náročné. Funkci hrobníka

v našem případě vykonávají pohřební služby a rodina si musí jejich práci kontrolovat (střídání stran v případě dvojhrobu, správná hloubka, výměna zeminy...). Hrobník zajišťující pohřební služby má mít zkoušky včetně kvalifikace stavitele podzemní hrobky. Již v několika případech se stalo, že předchozí hrob nebyl dostatečně vyhlouben a k novému pohřbu do země nemohlo dojít. Z výše uvedeného doporučujeme v případě horního hřbitova pohřeb žehem s následným uložením urny, čímž předejdeme možným následným nepříjemným problémům.

Věci poslední se řadí do takového pomyslného trojlístku rodinných rituálů – narození, svatba, pohřeb. V každém případě by náš život měl být zakončen důstojnou tečkou, a tak se můžeme zamyslet nad změnami spojenými s posledními desetiletími: nejvíce pohřbů bez obřadu probíhá v Praze, nejvíce pohřebních obřadů netrvá déle než 15 minut, málokterá rodina podstoupí po obřadu kondolenci z ruky do ruky, nemálo rodin se dožaduje sociálního pohřbu, kdy náklady jdou na vrub obce ...

Mgr. Jan Zeman, starosta obce

Pokoj vám!

Drazí farníci, všichni milí přátelé. Vánoce jsou pro mne vždy časem, ve kterém v plnosti zakouším nekonečnou lásku Boží vůči nám všem. Lásku Boží, která se stala tělem a skutečně přebývala a chce i nadále přebývat mezi námi. Při slavnosti Narození Páně 25. prosince se během mše svaté čte úvodní část Janova evangelia. (Jan 1,1-18) Všechny bych vás chtěl co nejvroucněji pozvat k tomu, abychom si i ve svých domovech otevřeli Bibli a tuto nesmírně krásnou a hlubokou část evangelia si v rámci přípravy na vánoční svátky pročetli a skutečně ji prorozjímalí. Je pro mne velmi těžké z tohoto úryvku vybrat to nejdůležitější, a tak to nechám na vás. Otevřte svá srdce a nechte se jím oslovit. Je to pro nás jistě dobrá příležitost, abychom mohli v Božím slově znovu nalézt pokoj, naději a odvahu. Zkrátka všechno to, po čem naše srdce tolik touží, a co možná tak snadno právě s blízcími se vánočními svátky ztrácíme.

I já, vždy když čtu ta slova o tom, že na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. – V něm byl život a ten život byl světlem lidí. – Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. – Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. – A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. – Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí..., jako by se mne zmocňoval ten zvláštní pocit, vnitřní chvění až mrazení, kterým je nejlépe charakterizována skutečná bázeň Boží. Ano, je to Slo-

vo, skrze něž bylo vše stvořeno, všemu dává život a správnou formu. To, že se „Slovo stalo tělem“, neznamena totiž nic jiného než že to, co zde čteme, se chce uskutečnit i v našem životě. Víme, je pro nás skutečně těžké pochopit Boha, který se stane člověkem – dítětem, aby na sebe vzal hříchy světa. Ale v tomto dítěti je skutečně celý Bůh. Jeho přítomnost na tomto světě chce vše posvětit a každého z nás vnitřně očistit – Jeho krví. On sám si chce učinit příbytek u nás. On přichází pro nás. Přichází jako vítěz.

Vždyť „milost přichází skrze Ježíše Krista“. Ano, přemíra milosti. Pouze s Kristem, skrze Krista a v Kristu nejsou naše slova o lásce a odpuštění pouhými prázdnými slovy či marností, ale mohou se uskutečnit, stát se realitou, které se můžeme doslova dotýkat. V Kristu je naplněna každá naše touha po pravdě, lásce a svobodě. Během vánočních svátků čteme také o Janu Křtiteli a andělech, kteří nám zvěstují Boží lásku. Je to ta láska, kterou my slavíme, žijeme a ohlašujeme. Pastýři v Betlémě reagovali bez prodlení na ten andělův hlas a šli. Šli kam? Kam jim andělé ukázali. Kam je sám Bůh vedl. To je úžasný smysl a poselství Vánoc – Bůh v našem životě. Bůh k nám napřahuje svou ruku – světlo, které svítí v temnotě, abychom uviděli tu nekonečnou lásku Boží. Láska a odpuštění je totiž shrnutí celého božího zákona. Proto přišel Ježíš Kristus, proto se Bůh stal člověkem, aby nezůstalo jen u našich prázdných

slov, ale aby mohlo být vše okolo nás doslova vtěleným slovem Božím. Kristus skutečně přišel, aby všemu navrátil krásu a důstojnost.

„Sám běh historie se tak urychlil, že jednotlivcům jej sotva stačí sledovat“ a proto vám všem přeji co nejsrdčeňji Vánoce nejen ve spokojenosti, ale i ve společenství svých nejbližších

a i v novém roce vše dobré. Kéž jsou pro nás pro všechny vánoční svátky časem obnovy – otevření se a návratu k našemu Bohu a k našim nejbližším.

Ze srdce přeje váš **P. Pavel Bicek**,
správce farnosti Boršov nad Vltavou

Nejvlivnější žena historie – síla osobního příkladu

Několik poznámek k dnešku

Navazuji na články o identitě a vlivu křesťanství na naši západní Euroatlantickou civilizaci a nejen na ni. Křesťanství ovlivnilo a stále ovlivňuje mimo Evropu, Severní a Jižní Ameriku a Austrálii i obyvatele zbývajících kontinentů Asie a stále více Afriky. Středobodem křesťanství a jednoznačně nejvýznamnějším a nejvlivnějším mužem historie lidstva je Ježíš Kristus, člověk a Bůh, jehož narození si budeme připomínat o nadcházejících Vánocích. Svědectví o něm, o jeho životě na Zemi, jeho myšlenkách a skutcích jsou podány především v Evangelích (Radostné zvěsti). Ty jsou základem architektury naší civilizace. Nikdo tak jako Ježíš ji neovlivnil v posledních dvou tisíciletích. Podobně, jak se uvádí, nenajdeme jinou ženu, která by bez ekonomické, politické a vojenské moci trvale ovlivňovala podobu dvou tisíciletí vývoj naší západní civilizace s přesahy do ostatních kulturních okruhů. Tou ženou je matka Ježíše Pana Marie. Je zbytečné vyslovovat všechny přívlastky, jež jsou s jejím jménem spojovány, všechny jsou úctyhodné. Její jméno nosí miliony žen, je využito v pojmenování chrámů, kaplí, kapliček, zvonů, měst, ulic, Je spodobněna na bezpočtu obrazů, soch, fresek, Její atributy jsou použity i na vlajce evropské unie (hvězdy a modrá barva). Nejdůležitější je, že díky své čistotě byla oslovena a s pokorou Boží nabídku přijala a zrodila vtělení Boha malého Ježíše (Ježíška) v betlémském chlévě. Každý člověk může v sobě obrazně zrodit Boha, slyší-li jeho slovo a dodržuje-li ho. Ježíše vychovávala s láskou a starostlivos-

tí jako každá jiná matka, ale s vědomím jeho zvláštního poslání, jež plně nechápala a udržovala v tajnosti. V dospělosti jeho veřejnou činnost podporovala, ačkoli ho jako matka ztrácela, až nakonec byla svědkem ukřižování svého syna na Golgotě a jeho vzkříšení. O Ježíše také pečoval jako o vlastního sv. Josefa. Opatroval ho proti nebezpečnostem. Například hned po narození museli uprchnout s Pannou Marií i malým Ježíškem do Egypta před vražděním novorozenat – chlapců králem Herodem, Díky svým vlastnostem a silou osobního příkladu se stala morálním vzorem pro všechny generace žen po celá tisíciletí. Ovlivnila utváření etiky naší civilizace, stejně jako její syn. Můžeme hledat v knihách, na internetu, ... jak chceme, ale nenajdeme mocnější ženu ani mezi královnami, prezidentkami, celebritami, ..., napříč celými věky i všemi částmi světa. Ježíš dal ženám důstojnost, klade je na roveň mužům. Oba jsou obrazem Boha, ne dříve muž a pak žena, ale oba současně (příklady v Evangelích). Rovnoprávné postavení žen bylo a je v naší civilizaci posíleno právě kultem Panny Marie. Před Ježíšem tomu tak nebylo a v některých kulturách tomu tak není ani dnes (pokud není žena příslušnicí vysoce postavené rodiny).

Častá otázka, proč tedy Ježíš Kristus – Bůh nezařídí působením Ducha Svatého, ať jsou všichni jen dobří a aby neexistovali války, násilí a některá nejružnější utrpení lidí. Už několikrát jsem se zmínil ve svých článcích, že jsme všichni byli obdařeni svobodnou vůlí a je jen na nás jaci

budeme a jaké činy budeme konat. Bůh nás nechce řídit provázky jako loutky, ale dal nám prostřednictvím Ježíšových Evangelíí návod, jak konat správně. Mezi těmi návodů je i odpovědnost za stvoření (v podstatě ekologie), za druhé lidi, soucit s bližními, spolupráce, Nikdo, ani ten nejmocnější, se neobejde bez práce ostatních. Jsme závislí jeden na druhém, každý z nás je důležitý v lidské společnosti – v tom důmyslném předivu postavení a vztahů. Nezastupitelná je solidarita, tmel lidské společnosti. Na tu nesmíme nikdy rezignovat. A nejdůležitější je přikázání lásky. Láska přináší schopnost obětí. Zejména v dnešní pandemii si toto uvědomujeme – jak jsme závislí jeden na druhém a jak jsme zranitelní. Při snaze o přiblížení se vlastnostem Panny Marie a dodržování ctností, o nichž hovoří Evangelia, máme naději – to světlo na konci tunelu. V dnešní situaci se ukazuje jak důležitou institucí je stát. Nikdo jiný v krizi nedokáže účelně a hlavně koordinovaně pomáhat potřebným. Je to samozřejmě za přispění obětavosti jednotlivých obyvatel. Proto historicky vznikl stát, aby poskytoval nejrůznější služby a řešil problémy. Proto není možné narušovat příjmy státu z oprávněných daní, ale ani tyto prostředky marnotratně prohospodařit. Již Ježíš říká při pohledu na minci: „Co je císařovo, dejte císaři.“ Stát aby mohl poskytovat nezbytné služby (bezpečnost, vzdělávání, podporu vědy a umění, zdravotnictví, sociální služby, dopravní komunikace, ...) musí vybudovat potřebnou infrastrukturu a na to je potřeba finančního krytí. To vše

je v kvalitním státě projevem solidarity. I Evropská unie v současné krizi spolupracuje v oblasti zdravotnictví, i když si ho řídí jednotlivé státy. (Není postoupeno do „Bruselu“) V dnešní těžké době si také více než kdy jindy uvědomujeme důležitost veřejnoprávních médií, tedy ne státních. Ani soukromá v této situaci, nejsou ideální, protože za nimi stojí komerce a nastává otázka „Cui bono“ (v čí prospěch).

Neztrácejme naději v historii, lidstvo překonalo řadu pandemií, samozřejmě za cenu velkých obětí. Je pravda, že dnes díky globalizaci je vše složitější. Covid-19 postihl celou planetu. Máme však to, co dřívější generace neměli, úžasnou schopnost vědy pružně a rychle reagovat. Jedno bychom si však měli uvědomit, jak malá je dnes naše planeta díky moderním technologiím a jak my lidé, ale i vše živé na ní je zranitelné. Ekologické chování je na místě. Je to péče o faunu, floru, vodu, půdu, nerostné zdroje, Omezení nesmyslné spotřeby diktované často ziskem a módou je nutné.... Vyhazujeme věci, které jsme ani nestačili zhodnotit. Až rozvojový svět bude spotřebovávat to, co naše západní civilizace, tak to naše planeta nemůže „ustát“. Naše slova, že to děláme pro své děti, jsou falešná, protože jim planetu zanecháme „vybydlenou“. Věřím, že díky poznání nutnosti a svobodné vůli upřednostníme veřejný zájem a ochráníme naši planetu pro potomky – prostředky na to máme.

Přeji radostné Vánoce a požehnaný nový rok v plném zdraví a optimismu. **Josef Čícha**

LEVANDULOVÁ PROvence II.

(Pokračování)

Vstávali jsme vždy v 6, 30 hod. a vyjížděli nejpozději v 8, 00 hod. Než jsme vyjeli, vždy jsme se seznámili s tím, co nás čeká. Dnes to bylo základní info o Provence. Jak se říká, opakování je matka moudrosti a já jsem si to ráda přečetla.

Oficiální název: **Provence-Alpes-Cote-d'Azur** (často označován zkráceným názvem PACA)

Hlavním městem: **Marseille** s 853 tis. obyvateli. Je to druhé největší město Francie a jeden z nejvýznamnějších evropských přístavů

Rozloha: **31 400 km²** -odpovídá zhruba rozloze Belgie, zároveň je to méně než polovina rozlohy ČR

Region PACA je jedním z 27 francouzských regionů a dělí se na **6 departmentů: Alpes-de Haute-Provence** (hlavní město **Digne**), **Haute-Alpes** (Gap), **Alpes-Maritimes** (Nice), **Bouches-du -Rhone** (Marseille), **Vaucluse** (Avignon), **VAR** (Toulon).

Nejvyšší hory: masiv Écrins s nejvyšší horou **Barre des Écrins** (4 102 m). Nejznámější horou Provence je zřejmě **Montagne Sainte-Victoire**, především díky malíři Cezannovi (1839 – 1906), který ji často maloval. Je to 18 km dlouhý vápencový hřeben s nejvyšším vrcholem Pic des Mouches (1 011 m).

Podnebí: většina území má **středomořské klima** charakteristické horkými suchými léty a mírnými zimami. Vzhledem k tomu tu bývají požáry. Slunce tu svítí průměrně 300 dní v roce (2x více než na severu Francie). V údolí řek Rhona a Durance se v zimě a na jaře objevuje suchý studený vítr (až 100 km/hod.)-**Mistral**. Trvá buď den, dva, někdy i týden.

Řeky: západní částí regionu protéká řeka **Rhona**, která je s 930 km² **největší říční deltou západní Evropy, tato oblast** se nazývá **Camargue**. Jejím přítokem v regionu je řeka **Durance** a její přítok řeka **Verdon** a **Gard**. Na východě je **významnou řekou – řeka VAR**.

Jezera: největší vodní plochou Provence je laguna **Étang de Berre** (155 km²) ležící asi 25 km na SZ od Marseille. Za zmínku stojí i uměle vytvořené jezero-přehrada **LAC de Ste-Croix** (22 km²) na řece Verdon.

Obyvatelstva: v regionu žije **4, 9 mil. obyvatel** což je srovnatelné s populací Slovenska, Finska či Norska. Je to třetí nejlidnatější region Francie. Zhruba 70% obyvatel regionu však obývá pruh podél pobřeží o šířce 25 km.

Převážnou většinu populace tvoří Francouzi, imigrantů je asi 10%. Téměř výhradně se zde hovoří francouzsky i když na silnicích objevíte dvojazyčné nápisy i v provensálštině. Provensálštinou/ či okcitanštinou/ však dnes hovoří minimální procento starších lidí na odlehlém venkově.

Města: **NICE** (345 tis. - páté největší město), **Toulon** (170 tis.), **Aix-en-Provence** (143 tis.), **Avignon** (91 tis.), **Antibes** (75 tis.), **Cannes** (73 tis.), **La Seyne-sur-Mer** (63 tis.).

Vlajka: současná vlajka regionu se používá od roku 1999. Levou a prostřední část tvoří **svislé pruhy** (střídavě pět žlutých a čtyři červené). V pravém horním rohu je potom umístěn červenomodrý delfín ve žlutém poli/symbolizuje řeku UBAYE), v pravém dolním rohu červený orel vystupující z moře/znak Nice/. Svislé žluto-červené pruhy jsou pozůstatkem vlády Katalánců po roce 1125. Jejich původ je vysvětlován tak, že spolubojovník Karla Veliké-

ho položil své krvavé prsty na svůj zlatý štít.

Na zpáteční cestě jsme zastavovali na vyhlídkových místech a znovu jsme se kochali pohledy na kaňon Verdon. Sjeli jsme na přehradu Lac de Ste-Croix (lak-d'sant-kroa), verdonská jezera, chcete-li přehrady jsou celkem 4, půjčili jsme si šlapadlo a vyrazili do kaňonu. Dojeli jsme až na konec, tam kde končí svou pouť řeka Verdon. V tuto dobu je to pouhá říčka. Tentokrát jsme viděli kaňon zezdola. Byl stejně krásný jako zeshora. Na některých místech jsou svislé vápencové stěny od sebe vzdálené jen 6 m. Voda byla teplá, krásně modrá až do zelena, takže koupání jsme si dosyta užili. Mohli jsme si půjčit i lodě, bylo by to rychlejší ale Naďa v lodi ještě neseděla a Janu bolelo rameno. Takže to bylo na mě a Petrovi. Ale nikam jsme nespěchali, takže pomalá jízda šlapadlem nám nijak nevadila. Do Laurisu na ubytování jsme to měli 140 km.

Jako první kaňon prozkoumal v r. 1905 francouzský geolog a speleolog E. A. Martel, který se tři dny probíjel s malou expedicí prudkým proudem mezi skalami. V roce 1928 byl vybudován na dně kaňonu turistický chodník, nesoucí Martelovo jméno. Cesta po stezce dlouhé 14 km trvá cca 6 h, na některých místech prochází tunely. Překlenuje jej most Atruby (á-try-bí). Parc Naturel Régional byl oficiálně zřízen od března 1997, zahrnuje 43 měst a rozkládá se na téměř 178 tis. ha.

Od jezera jsme se vydali do města **Manosque**, kde jsme měli od 17 hod. rezervování (zdarma) prohlídku továrny a zahrady francouzské firmy L'Occitane - en - Provence (lok-si-ten-san-pro-váns), která vyrábí přírodní kosmetiku. Jen jsme vešli dovnitř a ohlásili se, dostali jsme elektroniku, sluchátka a vyrazili do muzea firmy. Samozřejmě tam byl autobus Japonců. Hlavní bylo, že jsme to měli přeloženo do češtiny a nemusela jsem obtěžovat mé kolegy aby mi to z angličtiny překládali. Na rozdíl ode mě, umí všichni tři anglicky a dokonce Petr hodně i francouzsky. Pak přišel na řadu film, který nás seznámil se zakladateli firmy, s výrobou a distribucí. Továrnu jsme pak procházeli už s průvodkyní. Zahradu jsme si mohli prohlédnout sami. Nejvíce času jsme strávili v prodejně. Jana se v kosmetice docela vyzná, protože v Č. Bu vlastní prodejnu na náměstí "Johanku" a tak jsem si nechala poradit a kou-

pila si 2 krémy (Z LEVANDULE A ŽLUTÉ SLAMĚNKY) a samozřejmě EO z levandule. Nějaká mýdla a další maličkosti. Musím říci, že krémy jsou velice příjemné, jemně tam cítíte tu slaměnku a levanduly takové jakoby nadýchané a snadno vstřebatelné.

Jak jsem se dozvěděla, firma L'Occitane přímo spolupracuje s více jak 130 fr. farmáři a 10 000 sběrateli - od slaměnkových polí na Korsice až po levandulová pole v Provence - aby zajistila, že používané ingredience mají tu nejvyšší kvalitu a jsou získávány co nejužitečnějším způsobem. Olivier Baussan, zakladatel značky L'Occitane, objevil bambucké máslo v Burkina Faso v r. 1980. Začal s pár ženami, které je vyrábějí spolupracovat a dnes již jich je několik tisíc. V roce 2004 na Korsice zahájili první rozsáhlý program udržitelného pěstování **organické slaměnky (žluté)** - od té doby nebyla tato rostlina nikdy úspěšně domestikována. S pomocí korsických a provensálských techniků a výzkumníků a díky fin. podpoře na Korsice vysadili přes 50 ha slaměnky.

V práci svých předků pokračuje dnes Martina Rayne. Já jsem o této firmě vůbec nevěděla a když jsem byla na Vánoce v Brně, jdu takhle po náměstí Svobody a ejhle, koukám, najednou na rohu je tam žlutá prodejna L'Occitane.

Cestou do Laurisu jsme jeli kolem levandulových polí, větších či menších lánů, nemohli jsme se nabažit její vůně. A ta modrá barva. Na obloze modro, na poli modro. Všechna auta zastavovala a všichni fotili o sto šest. Procházeli jsme mezi řádky, obdivovali trsy levandulových květů, které nám sahaly do pasu. Když jste byli na bobku, tak Vás vidět nebylo. No něco úžasného. A těch kamenů kolem. Nechce se věřit, že tam něco tak krásného může vyrůst. Vlastně může... to ta levandulová víla.

Pohoří Grand Lubéron, kde se budeme teď několik dní pohybovat, bylo vyhlášeno národním parkem a jeho centrem je **malé městečko APT** (ept) . Jak jsem psala ve II., soustřeďuje okolo 43 středověkých vesniček. Tyto vesničky (či městečka) jsou většinou postaveny na skalnatých výběžcích ve výškách okolo 400 m. Nabízí výjimečné panoramatické výhledy na Lubéron, Alpilles a Monts de Vaucluse, kromě toho i skvělé túry ať pěšky či na kole. Půjčoven kol je zde hodně, je dobré si je předem objednat. Návštěva vesniček na Vás dýchne středověkem. Úzké, dlážděné uličky, většinou do kopce, Vás dovedou buď k hradu, zříceninám, kostelu či větrnému mlýnu. Každá má co nabídnout, stačí si jen vybrat.

APT leží na historické cestě Via Dolomitia, která spojovala Itálii se Španělskem. Protéká jím říčka Cavalon (ke-ve-lon) . Je zde hodně fontán, což jsme uvítali, protože v tom vedru (35 až 40 stupňů) jsme se mohli osvěžit umytím rukou a obličeje. Bylo úterý a v Aptu se v tento den koná menší Farmers Market. A proto jsme také zde. Jinak velký trh se tu koná každou sobotu. Kandované ovoce, levandulový olej a místní keramika-což jsou místní speciality. My jsme navštívili muzeum a zároveň i prodejnu kandovaného ovoce. Seznámili jsme se s historií a výrobou (promítá se film (a nejvíc nám šlo ochutnávání. Mě chutnaly višně. Samozřejmě při nákupu jsme si nemohli vybrat a tak jsme se zdrželi více, než jsme chtěli.

Další vesničkou na našem seznamu byla **Saint Saturnin les Apt** (san-sa-tur-ňá-ly -sápt). Zde bydlí Češka Lenka Horňáková CIVADE (si-vád') – malířka a spisovatelka. Jana nám již dříve sehnala její knížku a tak než jsme jeli, jsme si ji přečetli. Měli jsme se s ní setkat v jejím sídle ale bohužel na poslední chvíli to odřekla. Škoda, moc jsme se těšili. Tak jsme si alespoň prohlédli její nynější bydliště. Rovněž i zde byl úterní trh. Ale vydali jsme se ke zřícenině středověkého hradu a větrnému mlýnu ze 17. století. Cestou jsme objevovali staré domy zdobené vyřezávanými verandami, složitě zdobenými dveřmi a okenními rámy, balkon podepřený Atlanty, venkovní prádelnu, kde se dříve pralo prádlo a ženy se zde setkávaly na pokec. Vešli jsme do kostela sv. Etienne (e-těn). Ale nejkrásnější byl pohled do údolí od větrného mlýna. Tam jsme si opravdu v ti-

chu ale za cvrkotu cikád odpočinuli.

Příští zastávkou byl **Rustrell** (rus-trél). Tato vesnička nás uchvátila díky úžasným okrovým útesům známým jako **Le Colorado Provensal**. Auto jsme zaparkovali ve stínu olivovníku, vybavili se každý dvěma lahvemi pití, bylo 39°C a vyrazili na 6 ti km okruh. Mezi Rustrellem a osadou Gignac (ži-ňák), na břehu řeky DOA (deua) , jsme sledovali chodníky, které nás zavedly k neuvěřitelné scénérii rezavě zbarvených skal, zlatých útesů a červených hliněných komínů, které se majestátně vynořovaly z vegetace. Napočítali jsme asi 12 odstínů druhů barev, možná jich bylo i více. Nádhernou procházku jsme zakončili v místní hospůdce u coly, neboť jsme potřebovali doplnit kalorie.

V záloze jsme měli ještě další tři vesničky ale čas nám nedovolil je navštívit. Jen se zmíním o vesničce SAIGNON (se-ňón) , kde s manželkou Lenka Horňáková zrekonstruovala zámeček a chvíli tu bydlela a pak se přestěhovala do Sant Saturnin. O tom je právě ta kniha, co napsala. Stojí za to si ji přečíst. Jmenuje se "Provence jako sen".

Spěchali jsme do Laurisu, neboť na 20 hod. jsme měli objednanou večeři v místní hospůdce. Měli jsme kohouta na víně. Víně od AOC Luberon - rouge.

Zajímavost – víte z kolika bylinek se skládá pravé provensálské koření? Složeno je z 8 bylinek: bazalky, dobromyslu (oregana), fenyklu, levandule, rozmarýnu, majoránky, saturejky a tymiánu.

6. den - 17. července 2019 (středa, vyjíždíme trochu později, protože jsme museli nakoupit čerstvé bagety na cestu). Dnešní den je zasvěcen levanduli. A tak jedeme do **Musée-de-la-lavande** (my-zé-de-la-lavánd) v Cabrières-d'-Avignon (kabriér-da-viňón). Iniciátorem tohoto báječného projektu v roce 1991 je rodina Lincelé. I zde dostáváme audio-průvodce v češtině. Prohlédneme si bohatou sbírku "levandulových" fotografií od 16. století až po současnost a sami si prohlížíme zde instalované sbírky. Sledovali jsme hodinový film o výsadbě, sklizni a destilaci jemné levandule Haute Provence. Bylo to moc zajímavé a hlavně, pěstování levandule není procházka růžovým sadem. RODINNÁ FARMA rodiny Lincelé se nachází v Lagarde d'Apt ve Vaucluse, malé

vesnici ve výšce 1 100 m nm, již vévodí hrad na náhorní plošině Albionu“ le Chateau du Bois“. Rodina Lincelé se zde usadila v r. 1890 a sklízela divokou levanduli patois“baiiases. Dnes obhospodařují 300 ha pole, z toho je 80 ha levandule, což je více jak 10% produkce cel  Francie. Prav  levandule roste ve výškách od 800 m nm, níže roste jen lavandin. M  ráda vápenatou p du a hodně slunce. A to zde je ve velké míře. Co m e j st  zaujalo? Každ  březen rodina Lincelé sb r  ve svých školkách kolem 170 000 rostlin (na 1 ha se vysadí cca 17 000 lev. rostlin) a obnov  10 ha levandulových polí. Je nutné provádět tzv. rotaci, levandule je odtržena a spálena po 10 letech. Mají to par dn  vym řleno. No 5 generací moudrosti.

A teď trochu botaniky. Rozezn te levanduli od lavandinu?

Jemn  levandule l kařsk , augustifolia – roste v suchých provensálských horách nad 800 m mm. Levandule je mal  a na kařdem stonku má pouze jednu květinu. Pěstuje se ze semen. Říká se j  modr  zlato regionu. Také Jemn  levandule. Ze 130 kg květin se získá 1 litr esenciálního oleje destilací. Jeden ha výsadby může v dobr m roce vydat ař 25 litrů esenciálního oleje. Se nedivím, ře je ten EO tak drah . Přesto jsem si ho koupila.

Levandule Spike – roste mezi 0 ař 600 m nm. Je velk , s mnoha větvemi, takře kařd  stonek m  několik malých květů. Pěstuje se ze semen. Ve Francii m lo pouř van , protoře její v n  je p liř siln  (p liř kafrov ), je pouř van  ve Španělsku a Portugalsku jako ředidlo pro olej a porcel nov  barvy.

Lavandin – roste mezi 0 ař 800 m n. m. v celém světě. Je velkého vzrůstu, m  dvě ramena

a tvo r  velmi rozvinut  svazek ve tvaru koule. Je to hybrid, tj. k ř zenec mezi levandulí a levandulí spike. Mnoř  se řízky. Také se říká, ře je to klon. Byl kultivován od 50 let minulého století a od té doby byl zmaten jemnou levandulí. Coř je chyba, protoře m  siln jř  vůni, mnohem méně jemnou neř jemn  levandule a nemůže být pouř ta pro l  ebn  u  ely. Jeho pouř t  zůstává pr myslov  pro čistící prostředky. Květina se pouř v  k výrobě „malých s  k  levandule“.

Vypo   vat na co vře je mořno ji pouř t nemá smysl, je toho moc. J  ji pouř v m do sk r n  proti molům, na spáleniny, opařeniny, řt pnut  hmyzem, proti vřem kousnutím, řkr banc m a hlavn  ji mám u postele-sladce se mi sp . Kdyř na m  jde ch r pka, tak si k pnu na kousek vaty a str  m do nosu. Je to uzn van  l  ivka od starověku. Levandule je z latinského Lavandula, odvozeného ze slovesa lavare-„mít“. Ale za levandulí nemusíte do Provence, sta  si zajet na nař  levandulovou farmu do ŽIDOVIC pod Řípem.

Pokračujeme n vřt v  nejnavřt vovan jř ho a nejkr sn jř ho m řte ka, kter  také leř  na pahorku, skále, jak jinak. Nejv řř m bodem, kter  Vás uchvátí, hned jak se bl ř te, je zámek z 16. století, ve kter m se nachází výstava současného umění. Uprostřed m řte ka stojí také hrad, zalořen  1013, jeř byl později p řstav n v renesančním stylu. Také zde bylo v 8. století zalořeno Araby benediktnsk  opatství sv. Chaffreta na ruinách římského chr mu. Její jméno je „**GORDES**“, pochází z keltského názvů „**Vorgense**“. Časem a vlivem latiny se V zm nilo na G. Je to kr sn  m řte ko, vřechno je postaven  z tradičního provens lsk ho materiálu-kamene. Parkoviřt  bylo na začátku, neř se vjede do m řte ka a tak v tom vedru jít kilometr po terasovit  cestě, kde není st n, nebylo moc p r jemn . Ale pak vejdete do úzkých ul  ek plných kr mk  a restaurací a hned zapomenete na vedro. Obklop  Vás středověk. Trochu jin  neř u nás v Krumlově. M  p řepadl smutek. Pak jsem se dozvěděla, ře m řte ku hrozilo vylidn n  ale pak ji objevili umělců a intelektuálové a s nimi p řřli turist . Takře vlastn  vřt v  z popela jako Fénix. M řte ko jsme procházeli kolem dokola, narazili jsme na divadlo, kter  jakoby viselo z hradeb, pak kr sn  vys zen  zahrady,

krámky vytesané ve skále, náměstíčka plné květín a nádherné výhledy do okolí.

Přímo na sever od Gordes se nachází cisterciánské **opatství Abbaye de Sénangue** (a-bej-d-senáng), jehož kaple a křížová chodba ze světlého kamene známá svou románskou architekturou, kontrastují s okolními levandulovými poli. Opravdu to vypadá moc hezky-béžová a modrá. Konečně žádný kopec. Opatství je uzavřené v údolí a zůstává jedním z nejčistších svědků primitivní cisterciánské architektury. Je obýváno komunitou cisterciánských mnichů. Opatství bylo založeno 1148. Liturgie je přístupná veřejnosti. Práce mnichů, pěstování levandule, produkce medu a produkty obchodu a knihkupectví – to vše přispívá k obživě komunity. Zde jsme si museli přetrpět frontu na lístky, protože tu bylo hodně lidí. Rovněž jsme dostali audio-průvodce, bohužel jen v angličtině, takže jsem šla s Nadkou. Překvapilo mě, kolik výrobků hlavně z levandule a medu komunita nabízí. Neodolala jsem mýdlům a levandulovým sáčkům.

Další zastávkou bylo malé útulné městeč-

ko **Menérbes** (me-nérb) -městečko umělců. Nicolas de Stael a Picasso zde vlastnili rezidence, stýkali se s jinými slavnými umělci, hudebníky a komiky, kteří zde v okolí buď bydleli nebo je jen navštěvovali a tak je toto městečko prodchnuto jejich uměleckým geniem. Když vidíte nádherné starobylé domy které jsou láskyplně obnovené, cítíte moc, kterou v té době měla aristokracie. Oproti Gordes je to úplně něco jiného. Zde je vše takové svobodné, lehké, opravené, upravené-prostě radostné. Starosta města tu založil muzeum vývrtek, dnes jich má asi 1200. No vždyť křovník je tu doma. Zajímavé je, že dříve se láhve zátkovaly jen kvůli přepravě. teprve později se přišlo na to, že špunt může pomáhat i zrání vína. No to jsem taky nevěděla. Je zde taky bývalá pevnost Hugenetů (Y-ge-nó), která se vypíná na kopci, určitě z vrcholu hradu bude krásná vyhlídka do okolí, ale tam jsme už nešli. Cestou k autu jsme viděli malou hospůdku s Michelinskou hvězdou. Byla zavřená, tak jsme si alespoň přečetli, kolik by nás stála večeře. No ani se neptejte.

Mirka

Jak chameleoni přicházejí na svět

Opravdu nevím, zda bylo napřed vajíčko a pak chameleon, ale u mně je vždy na počátku sameček a samička chameleona pardálího. Tento druh pohlavně dospěje ve stáří 8 - 10 měsíců a můžeme potom dát samičku k samečkovi a doufat, že se mu bude líbit. Jestli je vše jak má být, sameček přivítá samičku kýváním hlavy a je vyhráno.

Po aktu je dobře dát samičku opět samostatně do terária a čekat, až si začne hrát na horníka. Vykope tunel až na dno terária, u mě maximálně do hloubky 20cm a na konci naklade do hrozu vajíčka. Pak důkladně tunel za neustálého udusávání zasype a úplně vysílená jde odpočívat. Za dva až tři měsíce jí to čeká znovu.

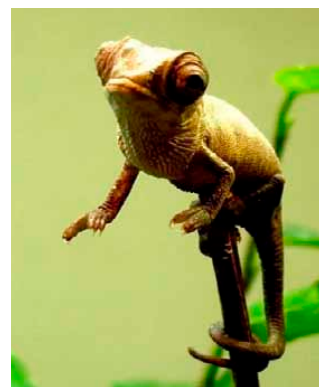
Teď jsem na řadě já, musím najít konec tunelu a vajíčka opatrně vykopat a přendat do inkubačního substrátu. Nastává osm měsíců dlouhá inkubace, na konci s nejistým výsledkem. Nemám kontrolu, protože vajíčka opět úplně zahrabu do substrátu. O to je větší radost, když na mně při kontrole inkubátoru vykuknou nově narození chameleonci.

Pořád ještě není vyhráno, první měsíc je pro chameleonky kritické a pro jejich chovatele velice náročné období. Čerstvě narozený chameleon je bez ocásku sotva 2cm velký, takže potřebuje mít na krmení tak zvaný prach, což jsou cvrčci maximálně týden po vylíhnutí.

Vyhráno je, když se objeví první známky správného přijímání potravy a jejího trávení, prostě první hovínka. To se může začít slavit, ale také hlavně pokračovat v krmení tou správnou velikostí cvrčků. Je takové nepsané pravidlo - chameleon zvládne sežrat cvrčka o velikosti své hlavy. A těch cvrčků sežerou opravdu hodně.

Když to dobře dopadne, tak za tři měsíce jsou chameleoni tak veliký, jako jsou ti dva bratři na spodní fotce. A o tom to je, prostě o té radosti z nádherných chameleonů, potomků čisté linie, kterou se snažím v chovu držet již skoro 20 let.

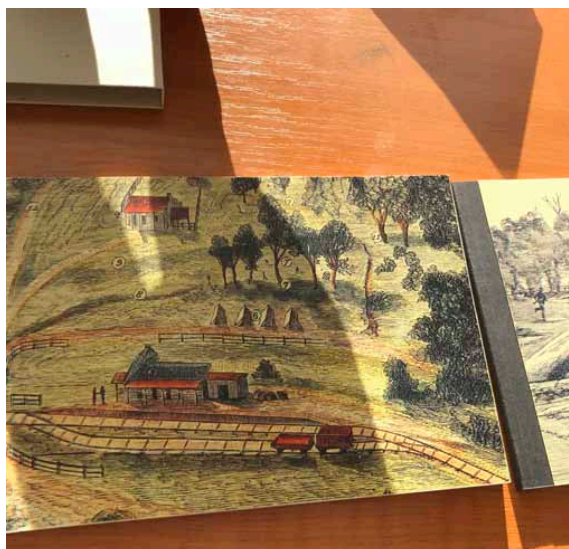
Ing. Ivan Lintner

Co všechno způsobil trojbarevný kocourek...

Nedávno se na obecním facebooku objevila prosba o pomoc při hledání ztraceného kocourka. Z přiložené fotografie se na nás díval krásný kocouří kluk. Jak bývá zvykem, rychle se pod prosbou množily „lajky,“ ale po klukovi ani stopa. Až za 3 dny e-mail! Dobrá zpráva!! Kocourek si pro svůj průzkum vybral rodinu z Mlýnské ulice a večer, když majitel odcházel ze své dílny, se mu protáhl mezi nohama a zaběhl dovnitř. Objeven byl až po dvou dnech, mezitím stačil shodit nějaké papíry ze stolu, proběhnout černou barvou a trochu zaťapkat podlahu. Je jasné, že musel také použít kočičí záchod a jako správně vychovaný kocourek se způsobně vybral kbelík, kde bohužel nebyl kočkolit, tak vzal za vděk nepřebranou literaturu.

A v tomto okamžiku můžeme začít rozkrývat, co a koho objevil náš ztracený kocourek. Možná už někdo tuší, k jaké profesi patří již zmíněná literina, nebo co je kulatička, k čemu slouží satínýrka, papšér. Určitě to ví Notýskář.cz, neboli devítiletý Lukáš Jindrle, jeho tatínek Vít Jindrle a bráška Fanda. A právě k nim do jejich knihvazačské dílničky jsem se vydala, abych zjistila, co všechno se v ní skrývá, co kluci společně vytvářejí. Na začátku byl zájem tatínka o knihvazačství, o výrobu papíru a různé techniky tisku. Postupně pro svůj koníček získal hlavně staršího syna Lukyho, který jako Notýskář převzal „vedení firmy“ a svého tatínka zaměstnal jako řadového tiskaře. Když dobře pracuje, týdně dostává

smajlíky a deset korun. 😊

Takto fungují od prosince 2019 a za tu dobu vyrobili 179 notýsků nejen různých tvarů, velikostí, barev, ale i různými technikami, např. s použitím linorytu. Mohla jsem se podívat na některé kroky při jejich výrobě, např. ořezávání notýsků, zážitkem pro mě bylo vidět, jak se dělají kulaté rohy, jak se konečný výrobek začistuje atd. O všech výrobcích si kluci vedou přesnou evidenci, vědí, kdy vyrobili, komu, z jakého materiálu. Na poslední stránce notýsku pak najdeme jeho notýsku, razítko a podpis majitele „firmy“ – LJ 😊

Do práce se se svými nápady zapojuje i pětiletý Fanda, jeho posledním počinem je kniha Velká válka v Boršově, kterou si i sám ilustroval.

Na konci mé návštěvy jsme otevřeli „šuplík“ s poklady, takže jsem viděla krásný ruční papír a dozvěděla se o jeho výrobě a použití, o starých tiscích, o snech a plánech. Ze všech koutů na mě dýchalo zapálení pro věc, láska ke knihám, pokora k tomu, co bylo dříve vytvořeno. I to byl důvod, proč se Vítek rozhodl dávat poškozeným knihám nový kabátek.

A ještě než se s knihami rozloučíme, pojdte si zkusit malý test:

1. Co je příklopový lis:

- a) popelářský stroj pro sklápění popelnic
- b) poloautomatický stroj pro tisk z výšky
- c) automat pro zavírání hrnců v moderní kuchyni

2. Co je satinýrka:

- a) plnička per
- b) ruční válcový grafický lis, připomínající mandl
- c) historická německá vánoční ozdoba, umísťovaná nad okna

3. Co je liteřina:

- a) dcera známého spisovatele
- b) lepidlo
- c) slitina pro odlévání tiskařského písma

Pokud jste odpověděli správně, jste připraveni přijít na workshop a vyrobit si vlastní notýsek. A pokud ne, tak vlastně taky, protože tam se vše dozvíte. 😊

Ukazoval mi staré rozlepené leporelo pro děti, které pod jeho rukama dostává podobu zajímavé knížky pro děti i dospělé. Když už zmiňuji leporelo, k tomu má Vítek blízko. Líbí se mu, absolvoval kurz jeho výroby a fascinuje ho výsledek. Teď má v plánu vytvořit jedno pro dospělé s textem a kresbami českého malíře, grafika, ilustrátora, sochaře, řezbáře a také spisovatele a básníka Josefa Váchala. Moc se na něj těším.

Protože se mi setkání s prací knihvazače a knihtiskaře moc líbila, domluvili jsme se, že až skončí různá omezení a my se budeme moct scházet beze strachu z nákazy, určitě se potkáme se zájemci na workshopu v knihovně, kde si budete vyrábět svůj vlastní notýsek pod vedením Notýskáře.cz. 😊

V souvislosti s tím se na čtenáře obracím kluci s prosbou. Máte – li doma nějaké zajímavé papíry, staré i nové, potištěné i čisté, případně ubrousky s neobvyklými motivy, prosím věnujte je prostřednictvím knihovny na výrobu notýsků, kolibříků a dalších věcí. Notýskář a spol. je dokáže úžasně využít.

Strávila jsem s kluky příjemné sobotní dopoledne, za které moc děkuji. A vidíte, jeden zatoulaný kocourek objevil knihařskou dílničku. Nechoval se v ní sice úplně podle pravidel, ale jak řekl pan majitel: „Choval se vcelku slušně, proto jsem mu ani neutrl uši ani nevyprášil kožich, ale s radostí jsem ho předal šťastným majitelům.“

Romana Rýcová

Tři Závody

Letos jsme zvládli tři velké závody.

Na všech jsme zmokli až na kost, ale zážitky nám zůstaly.

V sobotu 20. 6. 2020 se uskutečnil 2. ročník závodů SUP Zlatka - Boršov. Už od rána to vypadalo, že se proti nám spikly všechny zlé síly, lilo jako z konve, všude bláto, po obloze se valily těžké mraky, které určitě neslibovaly sluníčko, průtok vody 52m³/s, 14 stupňů. Při registraci v Boršově jsme mysleli, že letošní ročník bude velmi komorní, protože se zde přihlásili jen čtyři závodníci. Ve Zlatce se situace výrazně zlepšila a na start se ve 3 kategoriích postavilo 55 nedočkavých závodníků z celé republiky. **Ještě připojuji umístění v jednotlivých kategoriích a celkové výsledky.**

Elite:

Ž: 1. Katka Vaněčková

M: 1. Ondřej Petrák

2. Tomáš Vaněček

3. Jaroslav Soukup

Sport:

Ž: 1. Dana Halešová

2. Lída Rychtarová

3. Lucie Kulhavá

M: 1. Vojta Seidenglanz

2. Michal Kopecký

3. Jan Soukup

Hobby:

Ž: 1. Markéta Seidenglanzová

2. Lucie Sázavská

3. Šárka Sirová

M: 1. Martin Baumann

2. Matěj Procházka

3. Ladislav Bartuška

Samostatnou kategorií, byly lodě, ve kterých startovalo 6 závodníků.

Ve stejný den odpoledne v lomu v Boršově nad Vltavou proběhl ještě Boršovský masakr, aneb závody ve střelbě za vzduchovky. Organizátoři tak připomněli 400 let od vyvraždění 50 boršovských obyvatel v místním kostele.

Závodů se zúčastnilo celkem 39 střelců z řad dětí i dospělých, dívek, chlapců, žen i mužů. Střílelo se na 15 metrů vzdálený terč, dospělí pak ještě na 30 a 40 metrů vzdálené plechovky. Počasí sice opět příliš nepřálo, ale nálada byla výborná. Za organizaci děkujeme boršovským myslivcům, zejména panu Rudolfovi Grmelovi, za hladký průběh soutěže a jeho kolegům za pomoc při dodržování bezpečnosti. Nechybělo ani chutné občerstvení, za které děkujeme manželům Filisteinovým.

Výsledky:

Děti:

1. Matěj Baštýř
2. Martina Zvěřinová
3. Robin Kornatovský
Vojtěch Dřevíkovský

Dospělí:

1. Martin Nedvěd
2. Jan Zeman
3. David Lísal

Všem gratulujeme.

Byla zde předána i Cena obce, kterou letos získal Josef Ludačka jr.

Na SUP Zlatka |- Boršov i na Boršovském masakru byly vylosovány hlavní ceny. Dva z šťastlivci z každého klání získali poukaz na let balónem pro 1 osobu.

Reuter run - oslava pevné vůle! To platilo dvojnásob pro závodníky i organizátory. Děšť, bláto, hodně vody v řece!! Ale šli do toho všichni! A kdo to dá, nikdy na to nezapomene. Velké díky všem, kteří nám pomohli s organizací a podpořili nás! Bez Vás bychom to nedali.

Letos se konal jubilejní 10. ročník tohoto závodu. Připomínáme si tak poslední let kapitána US letectva R. Reutera, který zde byl před 75 lety 17. dubna sestřelen společně se svým parťákem poručíkem Preddym.

Před deseti lety vznikla myšlenka připomínat konec války tímto během, který měl být podobný výcviku bojových pilotů (po nouzovém přistání se měli dostat ke svým jednotkám, přičemž cestou měli překonat vodní tok):

- běhá se ve správním katastru obce
- probíhá se okolo pomníčku kapitána R. Reutera
- před cílem se brodí Vltava
- ve startovním je pamětní originální medaile, oběd, občerstvení a masér
- běh je zároveň pozvánkou do malebného vltavského údolí, k návštěvě obce

Letos závodilo na necelých 13 kilometrech dlouhé a těžké trati 122 dospělých atletek a atletů a 40 dětí (dětí musí proběhnout gumovým raftem naplněným vodou z Vltavy). Oblíbený závod, součást Jihočeského běžeckého poháru, se běžel v sobotu 15. srpna se startem v boršovském kempu. Jak to vypadalo, můžete zhlédnout na našem facebooku (facebook Boršov nad Vltavou 17. srpna)

Mgr. Romana Rýcová

Dobrý den, milá paní knihovnice Romano,

posíláme velké pozdravení a hlavně poděkování za krásné dopoledne, které jsme prožili při srpnové návštěvě knihovny Boršov.

Milé povídání tety Romany o knihách a hlavně o historických ručně řezaných loutkách nás doslova nadchlo. Návštěvu jsme si zpestřili čtením z knihy paní Radky Fránové o skřítku Boršovánkovi, která se nám líbila natolik, že jsme si doma zkusili takového skřítky Boršovánka namalovat - každý tak po svém, jak si ho představoval. Libušku uchvátila knihovna, tak místo skřítky namalovala obrázek s knihami 😊.

Návštěvu malebného Boršova jsme před svým odjezdem zpět do Českých Budějovic završili nákupem výborné točené zmrzky s milým úsměvem paní prodavačky (ten byl zdarma), která už o našem příchodu díky skvělé „tiché“ poště z knihovny do stánku věděla. Paní Romanko, děkujeme za tento počín naši návštěvu avizovat předem, stihli jsme díky Vaší ochotě slízat zmrzku ještě do příjezdu autobusu 😊.

Ještě jednou moc děkujeme za příjemné, milé a inspirativní dopoledne v boršovské knihovně, děkujeme nejen paní knihovnici, ale i milé paní prodavačce u zmrzlinky a těšíme se třeba v létě zase opět na viděnou!

Děti z plavacího ozdravného tábora Plavčírna Praha: Johanka, Libuška, Verunka, Miša, Marťa, Šimon s jejich doprovodem Mirkou, Marcelou a Martinou.

Boršovská cyklostezka - díl 3

Minulý článek věnovaný Boršovské cyklostezce jsem končil tím, že doufám, že na nové cyklostezce najezdím spoustu kilometrů ještě v mém aktivním cyklistickém věku.

A dneska můžu s potěšením napsat, že se moje „předpověď“ vyplní, aniž bych si musel cyklistický věkem nějak zvlášť protahovat 😊.

Od minulého vydání Zpravodaje jsme se posunuli o pěkný kus dále.

V současné době máme definitivně projednány a schváleny souhlasy s umístěním stavby cyklostezky od všech vlastníků v katastrech, kudy cyklostezka prochází (Boršov nad Vltavou, Homole, Planá u Českých Budějovic). Tady bych rád upozornil na to, že souhlasy neřeší výkupy pozemků, jedná se pouze o výše uvedené souhlasy. Na základě toho bylo možné dokončit celkový projekt cyklostezky, včetně všech příloh.

Proto mohl být projekt zaslán na vyjádření ke všem dotčeným orgánům (životní prostředí,

doprava, aj.). a po jejich kladném vyjádření je v současné době požádáno o územní rozhodnutí.

I přes současnou coronavirovou situaci se posouváme neustále dopředu a zřejmě nás čeká ještě papírová válka, ale s vítězným koncem.

Termín otevření cyklostezky je stále podzim 2021, tak si držme palce ať příští babí léto už můžeme jezdit na nové trase podél Vltavy.

Na úplný závěr: projekční firma Atelier SIS nám zpracovala vizualizaci celé trasy (včetně odpočinkových míst a míst pro budoucí stánky 😊).

Odkaz na tuto vizualizaci najdete na facebooku obce: facebook.com / Boršov nad Vltavou / 27. říjen 2020

Do roku 2021 Vám všem přeju spoustu krásných cyklistických kilometrů a jak říkal známý televizní reportér a propagátor cyklistiky Robert Baka-lář: „Pouze z kopce, na sluníčku a po větru.

Ing. Alan Novák

Čištění Vltavy

Dne **12. září 2020**, zorganizoval spolek **Sdružení pro Vltavu**, z. s., ve spolupráci s **Povodím Vltavy**, s. p., **Českým svazem ochránců přírody**, **Jihočeskou centrálou cestovního ruchu** a **Spolkem Vltava**, z.s. již **26. ročník Čištění Vltavy**. Čištěn byl opět celý „vodácký“ úsek řeky Vltavy z **Vyššího Brodu** do **Boršova nad Vltavou** dlouhý 70,7 km.

Vzhledem k epidemiologické situaci v České republice byli účastníci čištění v kempu Nové Spolí rozděleni do dvou skupin na stravu, byl kladen důraz na dodržování hygienických opatření, k dispozici byla dezinfekce i rezervní jednorázové roušky.

Vlastní **čištění** bylo organizováno z tábořiště v Novém Spolí u Českého Krumlova. Řeka Vltava byla rozdělena na **13 úseků**, každý byl čištěn po obou březích a v korytě řeky. Dobrovolníci měli k dispozici vlastní rafty a lodě ze svých půjčoven nebo jim je bezplatně zapůjčila půjčovna INGETOUR z Vyššího Brodu a půjčovna raftů a kánoí Pod Jezem z Rožmberka nad Vltavou. Tato plavidla odpad odvážela k nejbližším kontejnerům nebo na sběrná místa, kterých bylo letos na trase celkem 13. Odvoz a likvidaci odpadu z těchto míst, zajistili **provozovatelé některých tábořišť, obce a Povodí Vltavy**.

Letos se Čištění Vltavy zúčastnilo **232 dobrovolníků**, což je pátý největší počet ze všech ročníků, jen o 4 menší než v minulém roce. Díky Povodí Vltavy byl průtok vody v řece snížen na minimum (6 m³/s) a bylo možno vyčistit i dno řeky. Celkem bylo naplněno **přes 500 pytlů** převážně drobným odpadem.

Na akci se **podílela i některá města a obce** ležící na Vltavě v uvedeném úseku (Vyšší Brod, Rožmberk nad Vltavou, Boršov nad Vltavou). Akci **podpořilo přes 40 sponzorů z regionu i ze vzdálenějších míst**, zejména provozovatelé tábořišť, restaurací a občerstvení, cestovní kanceláře a půjčovny vodáckého a turistického vybavení (podrobněji viz seznam). Tak jako v minulých letech přijeli čistit dobrovolníci z celé České republiky.

Sesbírání odpadu bylo velmi málo, i když byla vodácká sezóna dobrá. Projevuje se tak i pravidelné jarní čištění řeky, které pořádá spolek Vltava, z.s. Trvá situace, že odpadu je znatelně více v místech, kde kotví v sezóně „plovoucí bary“ (katastr města Rožmberk nad Vltavou) a v městech (Český Krumlov). Opět letos **převažoval drobný odpad z vodácké sezóny** na řece (plastové kelímky a brčka, zbytky oblečení, obuv, PET láhve, igelitové obaly) **nad nevodáckým odpadem** (pneumatiky, kuchyňské spotřebiče, různá železa a plechy, velké plasty). Po několika letech se podařilo rozřezat a téměř celý odvézt rozbitý valník před statkem U Rohanů. Pár nejdelších travers ještě zůstalo na břehu.

Akce Čištění Vltavy 2020 byla pořádána v rámci akce **Uklidme svět – uklidme Česko** i podle celkové **koncepce činnosti Sdružení pro Vltavu**. Podrobnosti o minulých ročnících Čištění Vltavy, statistiky a fotografie a rovněž další informace o Sdružení pro Vltavu, z.s. a jeho cílech najdete na webových stránkách: www.sdruzeniprovltavu.cz.

Petr Kolínský, vedoucí akce

Všem sponzorům děkujeme za přízeň a podporu akce. Pokud jsme na někoho zapomněli, bylo to neúmyslné a omlouváme se za to.

Boatpark, s.r.o. Praha
Budějovický Budvar, n.p., České Budějovice
CK Vltava Sport Servis, Český Krumlov
Česká televize – Vodácký oddíl
Český svaz ochránců přírody
HIKO Sport, s. r. o., Praha
Jan Záhorka, rolník
Jihočeská centrála cestovního ruchu
Kemp Branná
Kemp Český Krumlov – Nové Spolí
Kemp Viking
Kemp Vltavan, INGE
Kralupol
Město Rožmberk nad Vltavou

Město Vyšší Brod
Nadační fond Veolia
Občerstvení Marina – p. Matucha
Občerstvení Maringotka – p. Kukla
Občerstvení Nové Spolí, Český Krumlov
Občerstvení Štvanice, Praha – p. Buk
Občerstvení U Kelta – p. Šesták
Občerstvení U Srubu – p. Kolář
Občerstvení U veverek
Obec Boršov n/Vltavou
Pekárna Vyšší Brod, Vyšší Brod
Pension a restaurant Inge, Vyšší Brod
Pivovar Svijany, a.s.
Povodí Vltavy s. p.

Půjčovna lodí INGETOUR, Vyšší Brod
Půjčovna lodí KANAK, Kaplice
Půjčovna lodí Odysea, České Budějovice
Půjčovna lodí Pe-La, Rožmberk nad Vltavou
Půjčovna lodí Petr Putzer, Vyšší Brod
Půjčovna raftů a kánoí Pod Jezem, Rožmberk n. Vlt.
Restaurace Rybářská bašta, Rožmberk nad Vltavou
RSMASOCZ, s.r.o., Kozomín
Stavební agentura Kolínský, Praha
Vodácké tábořiště Divčí Kámen
Vodácký oddíl RAK
VÚ, DDŠ a ŠJ Hostouň u Horšovského Týnce
Základní škola a Odborná škola Horšovský Týn
+ několik set dobrovolníků

Vytápíte peletami?

Norma nestačí, požadujte certifikaci

S nadcházející zimní sezónou je opět aktuální otázka vytápění. Stále větší oblibě českých domácností se těší dřevní pelety. S poptávkou roste i nabídka a pelety nabízí celá řada výrobců. Spotřebitel by měl být ovšem při koupi pelet ostražitý a vědět, že norma ČSN EN ISO 17 225-2 je pro výrobce pouze technickým doporučením a není právně závazná. Osvědčení o kvalitě je navíc vydáno pouze na základě vzorku, který výrobce na počátku výroby dodá do laboratoře.

Rozhodujícím ukazatelem kvality pelet je mezinárodní certifikace ENplus®, kterou v současné době vyžaduje značná část výrobců peletových spalovacích zdrojů. V tomto případě certifikační orgán kontroluje celý proces – od kvality vstupní suroviny přes výrobu, skladování, manipulaci, obchodní procesy a periodicky 1 x ročně kontrolu kvality pelet. Certifikované pelety jsou na obalu řádně označeny logem certifikace, třídou kvality a číslem licence. Pokud jsou pelety volně ložené, je tato certifikace uvedena v dodacím listu. Zatímco tuzemská výroba se z 96 % může pochlubit certifikací s nejvyšší jakostí A1, ze zahraničních výrobců má certifikaci ENplus® jen 77 %. Nekvalitní pelety mohou poškodit kotel, snížit jeho životnost a mít negativní dopad na životní prostředí. Nákup levných pelet proto nemusí být ve finále tím nejlepším a nejlevnějším řešením.

Pokud si nejste jisti, čím se při volbě vhodného zdroje vytápění pro váš dům nebo výběru kvalitního paliva řídit, využijte bezplatnou a komerčně nezávislou poradnu! Na bezplatnou konzultaci (na téma vytápění, zateplení a rekonstrukce domů, dotace pro energeticky úsporná opatření apod.) se do Energy Centre České Budějovice (ECČB) můžete objednat na tel. čísle 387 312 580 nebo emailem na eccb@eccb.cz, bezplatná linka (záznamník): 800 38 38 38.

Činnost Energy Centre České Budějovice je spolufinancována z rozpočtu Jihočeského kraje.

Jihočeský kraj

OMEZENÍ sociálních kontaktů

ZODPOVĚDNOST, OCHRANA RIZIKOVÝCH SKUPIN

pravidlo 3R
Ruce Roušky Rozestupy

3R

chráníme sebe i ostatní,
jsme zodpovědní

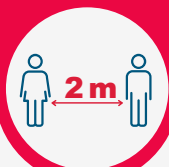
mýdlo + teplá voda **nebo**
dezinfekce = čisté ruce

roušky fungují,
pokud se nosí správně

diskrétní zónu virus
nepřeskočí

kde není osobní kontakt,
není přenos

Mimořádná opatření a více informací na koronavirus.mzcr.cz

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

eRouška

LINKA 1221

Pandemický plán

Pandemií v Obci Boršov nad Vltavou se rozumí situace, kdy síly státu a kraje určené pro ochranu a zdraví občanů nejsou schopny plně vykrýt lokální potřeby chránící zdraví obyvatel bez pomoci z lokálních zdrojů. Každý člen zásahové skupiny, než poskytne pomoc spoluobčanům, ochrání především sám sebe.

Krizový štáb svolává starosta nebo jeho zástupce. Krizový štáb komunikuje s lokálními koordinátory.

Jan Zeman 734 385 498, Romana Rýcová 777 195 733, Aleš Jiříček 603 320 980, Josef Ludačka 731 347 428

Jamně – Václav Fousek, 602 761 844

Zahorčice – Jaroslav Hanetšlégr, 732 675 169

Boršov, levý břeh – František Filištein, 602 492 188

Poříčí, pravý břeh – Barbora Machová, 775 607 183, Miroslava Zavoralová, 608 526 093

Pod Včelnou – Jiří Litera, 721 952 176

/lokální koordinátoři si sami určí svého zástupce, který za ně převeze komunikaci s krizovým štábem/

Postupně jsou aktivováni dle situace:

- Hasiči – Aleš Jiříček, 603 320 980
- Zaměstnanci obce
- Europasta SE – Pavel Hrdina, 737 203 945

Informace krizový štáb získává od zasahujících jednotek, starostů sousedních obcí a nadřízeného krizového štábu /ČB, JČK/.

Občané zůstávají doma.

Občané jsou informováni pomocí SMS, mailů, facebooku, osobním sdělením. Občan, domácnost vyžadující pomoc, řešící problém s pandemickou situací telefonuje, posílá SMS, mail na krizový štáb.

Občan potřebující pomoc vždy na viditelné místo – okno, vrata plot, vyvěsí bílý papír, textilií pro lepší orientaci zásahové skupiny, která bude sumarizovat jeho požadavky.

V Boršově nad Vltavou, 16.října 2020

Jan Zeman, starosta obce

OBEC BORŠOV NAD VLTAVOU
Obecní 52 (5)
373 82 Boršov nad Vltavou
IČ: 002 44 694
DIČ: CZ00244694

Vážení spoluobčané,
před nedávnem jsme spustili nové webové stránky obce.
(www.borsovnvl.cz)

Věříme, že na nich najdete vše, co o Boršově potřebujete vědět. V současné době probíhá aktualizace starších příspěvků, které byly na nové stránky umístěny ze stránek původních.

A tady je jejich aktualizace opravdu na místě především v odkazu Instituce a služby.

Prosím, podívejte se na tento odkaz a napište nám, pokud máte zájem na stránkách dále být s vaší nabídkou uvedení. Současně věříme, že oslovíme i nové zájemce, kteří nabídnou své služby, a vytvoříme nový přehled pro naše spoluobčany.

Stávající i noví zájemci prosím uvedou:
název, telefon, www stránky, obor podnikání,
adresa, příp. GPS.

Prodejna:
Průmyslová 281
Boršov nad Vltavou
Tel.: 602 262 567
Tel. na e-shop: 607 021 599
Otevírací doba:
Po, St, Pá: 08:00 - 14:00
Út, Čt: 08:00 - 18:00

Ložní soupravy a prostěradla
od 69,-

od 199,-

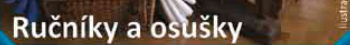
Polštáře a přikrývky
od 49,-

Dětské povlečení a osušky
od 219,-

Dekorační textil

Ručníky a osušky

NOVINKA
Matrace
Chcete se dobře vyspat?
Nově vyrábíme matrace na míru i z přírodních materiálů.

ČESKÁ VÝROBA

www.tibex.cz

PŘI ZADÁNÍ KÓDU: USMEV2021 ZÍSKÁTE SLEUV 10% NA NEZLEVNĚNÉ ZBOŽÍ. SLEVA PLATÍ DO 31.01.2021

Poplatky za svoz komunálního odpadu

Poplatky za svoz komunálního odpadu a za psy na rok 2021 můžete platit od února 2021 osobně v kanceláři OÚ Boršov nad Vltavou v úředních dnech pondělí a středa 7:00 - 12:00 a 13:00 - 17:00. Poplatek je možno uhradit také bezhotovostně na bank. účet č. 8824231/0100. Do zprávy pro příjemce uveďte počet osob (příp. počet poplatků za psa) + příjmení + ulici + číslo popisné.

V případě, že platíte za nemovitost, ve které není nikdo hlášen k pobytu nebo určenou k individuální rekreaci, uveďte do zprávy za nemovitost + číslo popisné (evidenční). Po připsání úhrady na náš účet si vyzvednete známku na popelnici v kanceláři OÚ.

Poplatky je nutné uhradit do 31. 3. 2021.

Pokud nebude po tomto datu poplatek uhrazen, nebude Vám popelnice vyvezena.

Výše poplatku:

za svoz odpadu 400 Kč/osoba nebo 400 Kč/nemovitost

za psa 300 Kč/pes

za psa, jehož držitelem je osoba starší 65 let 200 Kč/pes

SVOZOVÝM DNEM KOMUNÁLNÍHO ODPADU JE KAŽDÉ LICHÉ PONDĚLÍ.

Svoz odpadu probíhá od 5:30 hod. do 22:30 hod.

SVOZOVÝM DNEM BIO ODPADU JE SUDÉ PONDĚLÍ.

Bio odpad - zimní svoz 1x za měsíc dle dat: 11. 1. 2021, 8. 2. 2021 a 13. 12. 2021
pravidelný svoz od 8. 3. 2021 do 29. 11. 2021 - sudé pondělí.

Boršovský zpravodaj vydává obec Boršov nad Vltavou. Přináší informace občanům obcí Boršov nad Vltavou, Poříčí, Jamné a Záhorčice.

Dotazy, připomínky a příspěvky zasílejte na adresu **Obec Boršov nad Vltavou, Obecní 52, 373 82, Boršov nad Vltavou**
nebo e-mail: mistostarostka@borsovnvlt.cz. **Děkujeme všem za příspěvky a informace.**

Evidenční číslo: MK ČR 17525. Náklad 750 ks. Distribuováno zdarma. Sazba, grafická úprava a tisk: TYPODESIGN s.r.o.,

Dodané texty neprocházejí korekturami a textovými úpravami.